

Wstęp	9
I Metoda badań oraz dobór przypadków	19
II Historia idei i teorii wspólnotowych – od Platona do Maffesolego	
Wielcy filozofowie i wielkie utopie – od Platona przez Francisa Bacona do Jeana Jacques’a Rousseau	31
„Nowożytna” historia wspólnot: Ferdinand Tönnies, Charles Horton Cooley, Émile Durkheim, Florian Znaniecki	45
Nowe typy wspólnot: wspólnota wyobrażona Benedicta Andersona, wspólnota ochronna Barriego Newmana, nowoplemiona Michaela Maffesolego	63
III Rozważania o wspólnotach na kanwie dyskusji o społeczeństwie obywatelskim i jego powinnościach	
Komunitaryzm – walka o wspólnotę autentyczną	79
Wspólnoty obywatelskie. Wspólnoty intencjonalne. Komuny	87
Wspólnoty lokalne, organizacje pozarządowe, ruchy społeczne – polski krajobraz wspólnotowy	93
Wspólnoty okazjonalne	99

Spółeczności lokalne i ich kondycja w Polsce potransformacyjnej	101
--	-----

Wspólnoty lokalne czy intencjonalne?	109
--	-----

IV Polska w okresie przedtransformacyjnym i podczas transformacji

Dwie cechy polskiej transformacji: anomia i „ponowoczesność”	117
---	-----

V Wspólnoty współczesne w Polsce – analiza przypadków

Wspólnoty ochronne jako „lek na całe zło”	141
---	-----

Nowoplemiona.....	191
-------------------	-----

Wspólnoty wyobrażone, wspólnoty sieciowe	208
--	-----

Zakończenie	231
-------------------	-----

Bibliografia	239
--------------------	-----

Małgorzata Dmochowska

socjolog, antropolog, adiunkt w Instytucie Socjologii Uniwersytetu w Białymstoku, absolwentka UMK w Toruniu. Zainteresowania badawcze to przemiany współczesnych polskich wspólnot. Od kilkunastu lat prowadzi firmę zajmującą się badaniami społecznymi. Mieszka na wsi w Puszczy Knyszyńskiej.

Praca Małgorzaty Dmochowskiej będzie inspirującą lekturą dla tych, którzy pragną diagnozować osobliwości polskiego społeczeństwa i jego moralności publicznej po 1989 roku i czynić to w kontekście nieustannie istotnego dla teorii społecznej Wielkiego Pytania, mianowicie pytania o Wspólnotę, jej źródła, mechanizmy i funkcje. Otrzymujemy interesujący przyczynek do dyskusji teoretycznej o osobliwościach Polski w okresie transformacyjnym. Autorka wskazuje na zdolność społeczeństwa polskiego do radzenia sobie z nowymi bodźcami kulturowymi i cywilizacyjnymi, a także z różnorodnością tempa modernizacji w Polsce.

Należy dodać, że zajmowanie się przez nią wspólnotami we współczesnej Polsce wynika nie tylko z zainteresowań akademickich autorki, ale także z jej zaangażowania społecznikowskiego, co sprawia, że kanoniczna dla socjologii i antropologii problematyka wspólnotowości nabiera waloru autentycznego przeżycia. Dlatego też książkę tę zaliczam do cenionej przeze mnie postaci socjologii, a mianowicie krytycznej socjologii obywatelskiej, socjologii zaangażowanej w proces dobrowolnego tworzenia solidarności społecznej i budowania nowych typów zakorzenienia kulturowego.

(z recenzji Joanny Kurczewskiej)